

"உலகின் மிகப் பெரிய பணக் கார நாடு" என அமெரிக்காவைப் பற்றி உலகெங்கிலும் திணிக்கப்பட்டிருந்த பிம்பத்தை, அந்நாட்டின் கடன் நெருக்கடி மீண்டுமொரு முறை கலைத்துப் போட்டுவிட்டது. உலகிலேயே மிகப் பெரிய கடனாளி நாடு அமெரிக்காதான் என்பதை மட்டுமின்றி, வல்லரசு அமெரிக்கா மஞ்சக் கடுதாசி கொடுக்க வேண்டிய போண்டி அரசாக இருப்பதையும் இந்தக் கடன் நெருக்கடி அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது.

1970களில் 283 கோடி அமெரிக்க டாலராக இருந்த அமெரிக்காவின் கடன் சூம, 2011இல் 14.5 இலட்சம் கோடி டாலராக அதிகரித்துள்ளது. இந்தக் கடன் தொகையை இந்திய ரூபாயில் சொன்னால் (66,70,00,00,00,00,000 அதாவது, 6.67 கோடியே கோடி ரூபாய்) அதிலுள்ள பஜ்ஜங்களான எண்ணுவதற்கே தலையெடுக்கிறதும் போய்விடும். இம்மொத்தக் கடனில் சீனா, ஜப்பான், ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள், இந்தியா உள்ளிட்ட வெளிநாடுகளிடமிருந்து பெற்ற கடன் மட்டும் 4.5 இலட்சம் கோடி டாலர்கள்.

அமெரிக்க அரசின் ஒவ்வொரு ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும், செலவுகளைச் சமாளிக்க, அதாவது பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட வேண்டிய சந்தையிலிருந்து எவ்வளவு கடன் பெற வேண்டும் என்ற வரம்பு தீர்மானிக்கப்படும். அரசின் செலவுகளைச் சமாளிக்க பட்ஜெட்டில் விதிக்கப்பட்ட இந்த வரம்பையும் தாண்டி கடன் வாங்க வேண்டிய நிலை உருவானால், அதற்கு அமெரிக்க காங்கிரசின் (நாடாளுமன்றத்தின்) ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும் என்ற நடமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

காங்கிரசின் ஒப்புதலோடு பட்ஜெட்டில் விதிக்கப்பட்ட வரம்பையும் தாண்டிக் கடன் வாங்குவது அமெரிக்க அரசிற்குப் புதிய விஷயமல்ல. ஆனால், கடந்த ஜூலை மாத இறுதியில் நடப்பாண்டு பட்ஜெட்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்பைத் தாண்டி கடன் வாங்க வேண்டிய சமூக அந்நாட்டின் ரிசர்வ் வங்கிக்கு ஏற்பட்ட பொழுது, அதற்கு காங்கிரசில் பெரும்பான்மை பலத்துடன் உள்ள எதிர்க்கட்சியான குடியரசு கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒப்புதல் அளிக்க மறுத்துவிட்டார்கள். கடன் வரம்பை உயர்த்துவதற்குப் புதிதாக, அமெரிக்க அரசு தனது செலவினங்களைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என வாதிட்டது, குடியரசுக் கட்சி.

கூடியரசுகள் கட்சியின் நோக்கம், அமெரிக்காவின் கடன் சூழையைக் குறைக்க வணேடும் எனப் பதில்லாம் அல்ல. அக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஜார்ஜ் புஷ் அதிபராக இருந்த பொழுது போர்ச் சிலைவாசல்களாகவும், முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரிச் சலுகையை ஈடுகட்டுவதற்காகவும் ஏழு முறை கடன் வரம்பு உயர்த்தப்பட்டது. அப்போது கடன் சூழை அதிகரிப்பது பற்றி அமெரிக்காவின் தீ விர வலதுசாரி கும்பல் எந்தக் கவப்பாடும் போடவில்லை. அமெரிக்க அரசு கல்வி, மருத்துவம், ஓய்வூதியம் போன்ற சமீக நலத்திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கும் அற்பமானமானியத்தையும் ஒழித்துக் கட்டிவிட வணேடும் என்ற கொள்கையையுடைய கூடியரசுகள் கட்சியும் தீ விர வலதுசாரிக் கும்பலும் இக்கடன் நெருக்கடியை தமது நோக்கத்தையே நிறைவேற்றுவதற்குக் கிட்டத்தட்ட வாய்ப்பாக இப்பொழுது பயன்படுத்திக் கொண்டன.

4 இலட்சம் கோடி டாலர்கள் அளவிற்கு அரசின் சிலைவாசல்களைக் குறைக்க வணேடும் என நிதியாதிக்கக் கும்பல்கள் நிர்ப்பந்தித்து வந்த வளையில், அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் 2.1 இலட்சம் கோடி டாலர்கள் அளவிற்குச் சிலைவாசல்களைக் குறைப்பது, சிலை வந்தரங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வரம்பு வரிச் சலுகையைத் தொடர்வது என்ற சமரசத்தின் அடிப்படையில் கடன் வரம்பை உயர்த்திக் கொள்ள அமெரிக்க காங்கிரசில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதில் 1.3 இலட்சம் கோடி டாலர்கள் அளவிற்கு கல்வி, வீட்டு வசதி உள்ளிட்ட பலவற்று சமீக சேவைத் திட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வரம்பு மானியத்தை வெட்டி இப்பொழுதே திட்டம் தயாராகிவிட்டது. மேலும், 1.5 இலட்சம் கோடி டாலர்கள் அளவிற்கு மானியத்தைக் கழித்துக் கட்டுவது பற்றி ஆலோசனை கூற, இரண்டு கட்சிகளையும் சேர்ந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எனினும், நிதியாதிக்கக் கும்பல்கள் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு சிலைவாசல்களைக் குறைக்கவும் வரம்பு நிரணயிக்கப்படாததால், அக்கும்பலின் கையாட்களாள் ஒன்றான ஸ்டாண்டர்ட் அண்ட் புவர் (குவசணஞ் சணஞ் சணஞ் கணினிண) என்ற தரநிரணய நிறுவனம், அமெரிக்காவின் கடன் வாங்கும் தகுதியினை "ஏஏஏ" விருந்து "ஏஏ பிளாஸ்" ஆகக் குறைத்து, அமெரிக்க அரசிற்கு அதிர்ச்சி வதைதியம் அளித்திருக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நலத்துறை - மனிதநாயக அமைதி - மனிதநாயக அமைதி?

2000ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் அடுத்தடுத்துப் பல நெருக்கடிகளில் சிக்கிக் கொண்டது. கூறிப்பாக, 2008 இல் ஏற்பட்ட வீட்டு மனகைக் கடன் கும்பிழி வடிப்பு அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தை இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் ஏற்பட்டதைப் போல பெருமந்தத்தில் சிக்க வதைத்து. இப்பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு ஏற்ப அரசின் வரி வரமானமும் சரிந்து வீழ்ந்தது. கூறிப்பாக, கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அமெரிக்க அரசிற்குத் தனது சிலைவாசல்களை ஈடுகட்ட 307 கோடி அமெரிக்க டாலர்கள் தவேயாக இருந்தபொழுது, அம்மாதத்தில் அரசின் வரி வரமானம்

வறும் 172 கோடி அமெரிக்க டாலர்களாக இருந்தது. அரசின் கடனை அதிகரிக்காமல், அரசு தனது செலவுகளை நிர்வாகச் செலவுகள், இராணுவச் செலவுகள், மருத்துவக் காப்பீடு போன்ற சமீப நலத் திட்டங்களுக்கான செலவுகள் மற்றும் வாங்கிய கடனுக்கான வட்டியையும், அசலையும் திருப்பிச் செலுத்துவது உள்ளிட்டவற்றை ஈடுக்கட்ட முடியாது என்ற நிலையை இந்தப் பொருளாதார மந்தம் அமெரிக்கா மீது திணித்தது.

அமெரிக்க அரசின் வரி வருமானம் வீழ்ந்து கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில், அதிபராக இருந்த ஜார்ஜ் புஷ் பொருளாதாரச் சரிவதைத் தடுக்கி நிறுத்துவது என்ற பெயரில் அமெரிக்க கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கும் மலேதட்டுப் பணக்காரர்களுக்கும் வரிச் சலுகைகளை வாரி வழங்கினார். அவர் அளித்த வரிச் சலுகையால் 2003 தொடங்கி 2008ஆம் ஆண்டு முடிய அமெரிக்க அரசிற்கு 1.7 இலட்சம் கோடி டாலர்கள் வருமான இழப்பு ஏற்பட்டது. புஷ் {க்குப் பின் பதவிக்கு வந்த ஓபாமா இந்த வரிச் சலுகையை ரத்து செய்யாததோடு, அதனை 2013ஆம் ஆண்டு வரையிலும் உத்தரவிட்டார்.

இவ்வரிச் சலுகைகள் ஒருபுறமிருக்க, டாட் காம் பங்குச் சந்தைச் சீதாட்டம் வீழ்ச்சி மற்றும் இரட்டை கோபுரத் தாக்குதல்களால் வீழ்ந்து கிடந்த பொருளாதாரத்தைத் தடுக்கி நிறுத்த, மாதலீட்டு வங்கிகளுக்கும், வலையிடப்பட்ட நிதியங்களுக்கும் கட்டுப்பாற்ற சூதந்திரம் வழங்கப்பட்டது, வீட்டு மனதைக் கடன்ச் சீதாட்டம் தீவிரமாக நடத்தப்பட்டது. 2008இல் வீட்டு மனதைக் கடன் குமிழி உடனடித் ததையுடுத்து, புஷ் 700 கோடி அமெரிக்க டாலர்களையும் அவரையடுத்து வந்த ஓபாமா 814 கோடி அமெரிக்க டாலர்களையும் அமெரிக்க வங்கிகள் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மட்டுமின்றி, ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த வங்கிகளுக்கும் மானியமாகவும், நிதியுதவியாகவும் அளித்தனர்.

அரசின் வரி வருமானம் சுருங்கிக்கொண்டே வந்த அதேசமயத்தில், அமெரிக்காவின் இராணுவச் செலவோ அதற்கு எதிர்விகிதத்தில் ஏறிக் கொண்டே போனது. தற்சமயம் அமெரிக்காவின் வருடாந்திர மொத்த இராணுவச் செலவு 1.2 இலட்சம் கோடி டாலர்களைத் தொட்டுவிட்டது. இது அமெரிக்காவின் பட்ஜெட்டில் 40 சதவீதமாகும். இந்த வருடாந்திர இராணுவச் செலவுகள் ஒருபுறமிருக்க, அமெரிக்கா ஆப்கானிலும், இராக்கிலும் நடத்திவரும் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களுக்காக மட்டும் கடந்த பத்தாண்டுகளில் 1 இலட்சம் கோடி டாலர்களைச் செலவிட்டுள்ளது. ஓபாமா அதிபரான பின் ஆப்கானில் அமெரிக்கப் படையினரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், அந்த ஆக்கிரமிப்புப் போருக்காக மட்டும் மாதமொன்றுக்கு 200 கோடி அமெரிக்க டாலர்கள் செலவிடப்படுகிறது. மேலும், லிபியா மீதான தாக்குதலின் மூலம் ஒரு புதிய போர் முனையைத் திறந்திருக்கிறது, அமெரிக்கா. உலகத்தை தனது ஒற்றைத் துருவ மனோதிகத்தின் கீழ் இருத்தி வைப்பதற்காகவே இந்த இராணுவ மற்றும் ஆக்கிரமிப்புப் போர்ச் செலவுகளை வீங்க வைத்துக் கொண்டே போகிறது, அமெரிக்க ஆளும் கும்பல்.

வீட்டு அடமானக் கடன் குமிழி வெடித்த பின் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தத்தையடுத்து, அமெரிக்காவில் மட்டும் ஏறத்தாழ 51 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வலையெழுந்துள்ளனர். தற்சமயம் ஏறத்தாழ 2.5 கோடி அமெரிக்கத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தர வலையெழுந்துள்ளனர்.

அரசு அளித்துள்ள புள்ளிவிவரங்களின்படியே, தற்பொழுது 4.4 கோடி அமெரிக்கர்கள் வறுமையைக் கண்டுக்கொண்டு கீழே வாழ்கின்றனர்; 4.9 கோடி அமெரிக்கர்கள் "உணவுப் பாதுகாப்பின்" வாழ்கிறார்கள். அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்து பட்டினியை ஒழிக்க முடியாத அமெரிக்க அரசு, பட்டினி என்ற வார்த்தையை அரசின் பதிவெடுகளில் பயன்படுத்துவதைச் சட்டப்பிரவாகத் தடைசெய்து ஒழித்துவிட்டது.

சமீப ஏற்றத்தாழ்வுகளோடு கடந்த பத்தாண்டுகளில் அச்சுறுத்தக்கூடிய அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது. "அமெரிக்க மக்கள் தொகையில் வறும் 1 சதவீதம் உள்ள பரம்பரை பணக்காரர்கள் தான் இப்பொழுது அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தின் 40 சதவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார், அமெரிக்கப் பொருளாதார நிபுணர் ஜோசப் ஸ்டீக் லிட்ஸ். "அமெரிக்காவின் தேசிய வருமானத்தில் 24 சதவீதத்தை இந்த 1 சதவீதப் பரம்பரை பணக்காரக் குடும்பம் கைப்பற்றி அனுபவித்து வருவதாகவும்; 1980களில் ஒரு அமெரிக்கத் தொழிலாளியின் சராசரி வருமானத்தையிட 42 மடங்கு அதிக வருமானம் ஈட்டிவந்த அமெரிக்கத் தொழிற்கழகங்களின் தலமனை நிர்வாக அதிகாரிகள், 2001இல் 531 மடங்கு அதிக வருமானம் ஈட்டுவதாகவும்; 1980 தொடங்கி 2005ஆம் ஆண்டு முடிய ஈட்டப்பட்ட அமெரிக்காவின் மொத்த தேசிய வருமானத்தில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் நான்கு பகுதியை இந்த 1 சதவீதப் பரம்பரை பணக்காரக் குடும்பம் கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன" கூறுகிறார், மற்றொரு பொருளாதார அறிஞரான நிக்கோலஸ் கிறிஸ்டோபர்.

"அமெரிக்காவில் என்னையே போன்ற கோடீசுவரர்கள் யாரும் அதிகம் வரி செலுத்துவதில்லை. என நிறுவனத்தில் பணியாற்றும்பவர்கள் 33 சதவீதம் மூதல் 41 சதவீதம் வரை வரி செலுத்தும்பொழுது, பல கோடிகளைச் சம்பாதிக்கும் எனக்கு 17 சதவீத வரிதான்" என அமெரிக்காவின் "ஜனநாயகத்தைப் பூட்டுவதைக் கிறார், மிகப் பெரிய பங்குச் சந்தை சந்தாட்ட வியாபாரியான வாரன் பப்பெட். "அமெரிக்க கோடீசுவரர்கள் மீது வரி விதியுங்கள்; இல்லையென்றால், இந்த ஏற்றத்தாழ்வு அமெரிக்காவில் கலகங்களை உருவாக்கும்" எனக் கோடீசுவரர் பப்பெட் எச்சரிக்கும்பொழுது, கருப்பின அதிபர் ஓபாமாவோ, இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லாத அமெரிக்க மக்களிடம் தியாகம் செய்ய முன்வருமாறு உபதேசிப்பதைக் கருவிரமான நகைச்சுவை என்றுதான் கூற முடியும்.

அரசின் சிலைவாசலை அதிகப்படுத்துதலும், உற்பத்தி சார்ந்த தொழில்களில் முதலீட்டை அதிகப்படுத்துதலும் இந்தக் கடன் நெருக்கடியைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என கெய்னிசிய முதலாளித்துவப் பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆலோசனை கூறுகின்றனர். ஆனால், அமெரிக்க கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளில் முதலீட்டுச் செய்வதில்லை. கொள்ளை இலாபம் தருகின்ற நிதிச் சந்தைச் சந்தாட்டத்தில் தான் முதலீட்டுச் செய்கின்றனர். உள்நாட்டில் முதலீட்டுச் செய்து உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதெனினும், அயல்பணி ஒப்படைப்பையும் (முதலாளித்துவத்தின் நிதிநிபுணர்) இறக்குமதியைச் சார்ந்திருப்பதையும் தான் அவர்கள் இலாபகரமானதாகக் கருதுகின்றனர். கூறிப்பாக, வீட்டுமனைக் கடன் குமிழி உடனடி பிறகு தமக்கு வழங்கப்பட்ட மானியங்களையும் நிதியுதவிகளையும் இக்கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் நலிவடைந்து போன தமது போட்டி நிறுவனங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கும், உலகநெருக்கடி சமூகத்தை வாங்கி குவிப்பதற்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களே தவிர, உற்பத்தி சார்ந்த தொழில்துறையில் முதலீட்டுச் செய்யவோ புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கவோ பயன்படுத்தவில்லை.

பற்றாக்குறையைக் குறைக்க தொழில்துறை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது, கார்ப்பரேட் வரி வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவது என்ற கொள்கையை அமெரிக்க ஆளும் கும்பல் தனது வரலாறு நெருக்கடித் தகவல்களோடு கருதி வருகிறது. இதற்கு மாறாக, மானியத்தை வட்டிவசூலிப்பது, ஆட்குறைப்புச் செய்வது, சம்பளத்தை வட்டிவசூலிப்பது என்ற தாராளவாதக் கொள்கையைத் தான் இந்தக் கும்பல் சர்வதேச நிவாரணியாக முன் வைக்கிறது. ஏற்கெனவே பொருளாதார மந்தத்தில் சிக்கியுள்ள அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை, இந்தத் தீர்வு அரசு சிலைவாசலைக் குறைப்பது மலேமும் நெருக்கடிக் குள்தள விவிடும் எனத் தெரிந்திருந்தும், இந்தச் சூய அழிவுப் பாதையைத் தான் அமெரிக்க நிதியாதிக் கக் கும்பல் அமல்படுத்தத் துணிந்துள்ளது. அமெரிக்க முதலாளிவர்க்கம் ஏன் இப்படிச் சிந்திக்கிறது என்ற கேள்விக்கு, அப்படிச் சிந்திக்கவில்லையென்றால், அது முதலாளித்துவ வர்க்கமாக இருக்க முடியாது என்ற லெனினிஸ்ட்டை விளக்கத்தான் பதிலாகத் தர முடியும்.

அமெரிக்காவில் 2000க்குப் பின் ஏற்பட்ட வரும் நெருக்கடிகள், கூறிப்பாக வீட்டுமனைக் கடன் குமிழி வட்டிப்பு பிரம்மாண்டமானதாக மட்டுமின்றி, உலகின் பல நாடுகளின் பங்குச் சந்தையையும், தொழிற்சாலைகளையும் கும்புறக் கவிழ்க்கும் அளவிற்கு சர்வதேசத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் இருந்தது. தற்பொழுதுத் தீவிரமான இந்தக் கடன் நெருக்கடியும் கட்ட, பல நாடுகளின் பங்குச் சந்தைகளைச் சரியச் செய்தது. இதன் காரணம், நிதிமலதன்பாய்ச்சல் உலகளாவிய தன்மை பெற்றிருப்பதும்; சீனா, ஜப்பான், ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள், இந்தியா போன்ற நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் ஏற்றுமதி அடிப்படையிலான பொருளாதாரங்களாக மாற்றப்பட்டும், அவை அனாதையும் அமெரிக்கச் சந்தையை மட்டுமே நம்பியிருப்பதும் தான்.

தற்பொழுது உலகெங்கிலும் நடமாடும் இரண்டு வரும் தனியார் மய தாராளமயப் பொருளாதாரக் கொள்கையானது, அனாதைத் தாட்களிலும் சமீக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரித்து வருகிறது; பணப்புழக்கத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது; உண்மையைப் பொருளாதாரத்தையிட நிதிமீலதனத்தின் ஆதிக்கத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. இம்மீனற்றும் தான் நெருக்கடிகள் தோன்றுவதற்கும், அவைசர்வதேசத் தன்மையாய் ந்தவையாக இருப்பதற்கும் அடிப்படையைக் காரணிகளாக அமைகின்றன.

"உலகமயத்தின் பின் பல நாடுகளில் ஏற்பட்டதுள்ள பொருளாதார வளர்ச்சியானது, பணக்காரர்கள், சமீகப் பணக்காரர்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களிடம் அளவாக்கு அதிகமாகச் செலவ்தத்தைக் குவியச் செய்கிறது. இச்செல்வம் நிதிமீலதன உலகில் புகுந்து பல ஆபத்தான வழிமுறைகளின் மீலம் எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டுமனையைக் கடன் சமீதாட்டம் இலாபவீட்டையாடுவதற்காகச் சொத்துக்களின் மதிப்பை ஊதிப் பெருக்குகிறது; அடுத்தடுத்த குமிழிகளே உருவாக்குகிறது."

"அமெரிக்காவின் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையும் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளின் அந்நியச் செலாவணிகையிருப்பும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. சீனா, இந்தியா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிடம் குவியும் அந்நியச் செலாவணி உபரியானது மீண்டும் அமெரிக்காவிலேயே முதலீடு செய்யப்படுவதால், இம்முதலீடு வீட்டுமனையைக் கடன் போன்ற குமிழிகளை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது."

"கடந்த மூப்பதாண்டுகளில் உண்மையைப் பொருளாதாரத்தையிட நிதிமீலதனத்தின் ஆதிக்கம் பலமடங்கு அதிகரித்துள்ளதோடு, அதிலிருந்து பிரிந்து சூயசேசையாகவும் இயங்கி வருகிறது. இது சொத்துக்களின் மதிப்பை ஊதிப்பெருக்கச் செய்தும் பின்னர் வடிப்பை ஏற்படுத்தியும் நிதி உலகில் மட்டுமின்றி, உண்மையைப் பொருளாதாரத்திலும் ஏற்ற இறக்கங்களையும் நிலையற்ற தன்மையையும் ஏற்படுத்துகிறது."

இம்மீனற்றும் அடிப்படையான காரணிகள் தான், சமநிலையின்மைகள் தான் நெருக்கடிகளை அடுத்தடுத்து உருவாக்கி வருவதாகக் கருகுகிறார், மகைக்கேல் லிம் மாஹ் {ஹய் என்ற பொருளாதார அறிஞர். இம்மீனற்றும் சமநிலையின்மைகள் இல்லாத தனியார் மயம் தாராளமயத்தகைக் கற்பனை செய்துகூடப் பார்க்க முடியாது எனும்பொழுது, இக்கட்டமையில் நெருக்கடிகள் தோன்றுவதையும், அவைசர்வதேசத் தன்மையாய் ந்தவையாக இருப்பதையும் தவிர்த்துவிட முடியாது.

"அமெரிக்கா டாலர்கள் உற்பத்தி செய்கிறது; உலகின் பிற பகுதியினர் அந்த டாலர்களால் வாங்கப்படும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றனர்" என டாலரின் ஆதிக்கம் பற்றிக் கூறுகிறார், ஹென்றி லியூ என்ற பொருளாதார அறிஞர். உலகின் பிற பகுதியினர் என்பதில் சீனா, இந்தியா போன்ற வளர்ந்து வரும் நாடுகள் மட்டுமல்ல ரசியா, ஜப்பான், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகிய வல்லரசு நாடுகளும் அடங்கும். இன்று உலகப் பொருளாதாரம் அமெரிக்கா என்ற ஒற்றை இஞ்சினில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்கா விழுந்தால், வளர்ந்து வரும் நாடுகள் மட்டுமல்ல, பிற மலேநிலை வல்லரசுகளும் சேர்ந்தே விழ வேண்டியதுதான். இந்த நாடுகள், தமது உற்பத்திப் பொருட்களின் சந்தைக்காக மட்டும் அமெரிக்காவைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தின் மூலம் தாம் ஈட்டும் டாலரில் பெரும்பகுதியை அமெரிக்க அரசு வளையிடும் கடன் பத்திரங்களில் தான் முதலீடு செய்கின்றன. அதனால்தான், அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தைத் தளே கொட்டினால், இவர்களுக்கு நெறி கட்டிவிடுகிறது.

அமெரிக்கா இந்த நாடுகளை இரண்டு வழிகளில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. இந்நாடுகளில் இருந்து மிகவும் மலிவான விலையில் நுகர்பொருட்களை இறக்குமதி செய்து, தனது சந்தைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்கிறது. அமெரிக்காவின் இந்த இறக்குமதி சார்ந்த கொள்கையால் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும் வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை (ஏற்றுமதியைவிட இறக்குமதி அதிகரிப்பதால் ஏற்படும் பற்றாக்குறை) டாலரை அச்சடித்தோ அல்லது தனது நாட்டில் முதலீடு செய்யப்படும் டாலர்களைக் கொண்டோ ஈடுகட்டிக் கொள்கிறது. வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு மட்டுமின்றி, அந்நிய நாடுகளில் அதிக வட்டியில் முதலீடு செய்வதற்கும், தனது போர்ச் செலவுகளுக்கும் கட்டத் தனது நாட்டுக் கடன் பத்திரங்களில் பிற நாடுகள் முதலீடு செய்யும் டாலர்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

டாலரின் மலோதிக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பிற நாடுகளின் உழைப்பையும், சேமிப்பையும் உறிஞ்சிக் கொழுக்கும் ஓட்டுண்ணியாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் வாழுகிறது என்பதைத் தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. டாலருக்குப் போட்டியாக வறோரு நாணயம் சர்வதேச செலாவணியாக வராதவரை அமெரிக்கா வின் இந்த ஓட்டுண்ணித் தனம் களே விகடே பாரின்றிச் செல்லுபடியாகும்.

பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதெவிட, டாலரை இடையறாது அச்சடித்து, அதனை வளையிடே பூழ்க்கத்தில் விடவதுதான் இப்பொழுது அமெரிக்காவில் இலாபகரமான வர்த்தகம் எனக் கூறிப் பிடுகிறது எக் கானமிஸ்ட் என்ற இதழ். இதுநாள் வரை அமெரிக்காவில் அச்சடிக் கப்பட்ட மொத்த டாலரில் ஏறத்தாழ 70 சதவீத டாலர்கள் அமெரிக்காவுக்கு வளையிடோன் சுற்றிக் கொண்டே உள்ளன. இதில் ஒரு 5 சதவீத டாலரை அமெரிக்காத் திரும்பப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலே அதன் பொருளாதாரம் நிலை குலைந்து போய்விடும் எனக் கூறப்படுகிறது. எனினும், எண்ணெய் வளம் டாலருக்கு மட்டும்

விற்ப்பு வது என்ற அலாதினா ஏற்பாட்டின் காரணமாகவும், தனது இராணுவ பலத்தைக் கொண்டும் டாலரின் பழுக்கத்தையும், அதன் மலோதிக்கத்தையும் அமெரிக்கா பாதுகாத்து வருகிறது.

டாலருக்கு மாற்றாக வரக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட யுரோ பிராந்தியத்தின் சேர்ந்த ஜெர்மனியின் பொருளாதார வளர்ச்சி, இந்த ஆண்டின் இரண்டாவது காலாண்டில் வறும் 0.1 சதவீதம் தான். அதே யுரோ பிராந்தியத்தின் சேர்ந்த பிரான்சிலோ இந்த ஆண்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி சூழியமாகத் தான் இருக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த "வளர்ச்சிக் கூட்ட" இந்த நாடுகள் அமெரிக்காவைத் தான் நம்பியுள்ளன. அது மட்டுமின்றி, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் சேர்ந்த கிரீஸ், ஸ்பெயின்,

போர்த்துகல், இத்தாலி உள்ளிட்ட 17 நாடுகள் அமெரிக்காவை மோசமாகப் பொதுக் கடன் பிரச்சினையில் சிக்கித் திண்டாடி வருகின்றன. தனது உறுப்பு நாடுகளைக் கூடக் கைவிடக்கூடிய நிலையில் உள்ள ஐரோப்பிய யூனியன், அமெரிக்காவை நம்பும் டாலருக்கும் மாற்றாக வரத் தாமதம் வாய்ப்பில்லை.

உலகப் பொருளாதாரம் அமெரிக்கா என்ற ஒற்றை இஞ்சினையை நம்பி இருப்பதால், அமெரிக்காவின் டாலரும், அதன் சந்தையும் சரிந்துவிடாமல் காப்பதில் ஏனைய நாடுகள் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றன. தனக்கு மிகக் கூற்றைத் தவிரையில் உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யவும், கூற்றைத் தவிரையில் கடன் கொடுக்கவும் ஏனைய நாடுகள் தயாராக இருப்பதால், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மனைரைப் போலக் கவலையின்றி இருக்கிறது.

டாலருக்கு மாற்றாக வறொரு நாணயம் சர்வதேச சலாவணியாக வர வேண்டும் என்றால், அமெரிக்காவிற்குக் கடன் கொடுத்துள்ள நாடுகள் தமது டாலர் முதலீடுகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இப்படித் திரும்பப் பெறும் முதலீடுகளை மறு முதலீடு செய்ய ஒரு இடம் வேண்டும். அமெரிக்காவைப் புதிதாகத் தங்களது பொருட்களை நுகர்வதற்கான வறொரு சந்தையையும் அவர்கள் தேட வேண்டும். இதற்கான வாய்ப்புகள் இப்போதே இல்லாததால் டாலரின் மலோதிக்கத்திற்குப் பெரிய அச்சுறுத்தல் ஏதும் தற்சமயம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

அமெரிக்கா போண்டியாகிவிட்டது என்பது இன்று உலகறிந்த உண்மை. எனினும், அந்த உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளும் பட்சத்தில் உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் அனாதையும் அடுத்த கணமே போண்டியாகிவிடும். எனவே, கடவுள் இருக்கிறார் என்று ஒப்புக் கொள்வதைத் தவிர மற்ற நாட்டு அரசுகளுக்கு வறொ வழி இல்லை.

. சசெல்'வம்'